

Julien Vangansbeke

Amor fati

AMOR FATI

Aardsgezind raakt mijn wijsvinger
hemelse snaren aan, beroes ik mij
aan de wijn en de wind, zing ik
uitbundig zwevend in louter lucht.

Oogverblindend vang ik de zon
in het lover van een kerselaar.
Elk woord verbeurd verklaarde tijd,
het roestig hek van goudwaarde.

Voldaan als een worm in het
klokhuis van een blozende appel,
rusten mijn gedachten barrevoets uit
in de schaduw van het tafelblad.

Opkijkend van de pen in mijn hand,
kwijt ik mij aan het volgen van
een vlieg op de rand van mijn glas.
Meer wil ik niet te weten komen.

Honderduit zwijg ik mijn mond vol
tanden voorbij over wat ik bezit en mis.
Tot ik mij op een dag in de spiegel
voorgoed uit het oog verlies.